

سید محمد سعید حبوبی

او قله های رفیع و ادب و عرفان و جهاد را فتح کرد و همه را در پیشبرد اهداف اسلام به کار گرفت ...

ولادت: 1266ق.
 محل ولادت: نجف
 وفات: 1333ق.
 محل دفن: نجف
 محل تحصیل: نجف
 اساتید: حضرات میرزا حبیب الله رشتی ، فاضل شریبانی، شیخ طه نجف و
 استاد عرفان: آخوند ملا حسینقلی همدانی
 تالیفات: دیوان کبیر، رسائلی در فقه و اصول

او قله های رفیع و ادب و عرفان و جهاد را فتح کرد و همه را در پیشبرد اهداف اسلام به کار گرفت . در پارسایی و تقوا از رتبه بالایی برخوردار بود. هنگامی که به ریاست دینی و ظاهر رسید در احوال و رفتارش هیچ تفاوتی دیده نمی شد. سعه صدر و تواضع و بزرگواری ، از صفات بارز این فقیه مجاهد بود. روزی آخوند ملا حسینقلی همدانی در وسط درس چند بار این جمله را تکرار کرد: آفرین سید محمد سعید! حضرات از این سخن تعجب کردند حال آنکه سید محمد سعید آن روز در درس حاضر نبود ، بعد از او پرسیدند تو در آن روز کجا بودی و چه کردی ؟ او پاسخ داد " آن ساعت در قایق نشسته بودم و از کوفه به کربلا می آمدم . عربی کنار من خوابیده و سرش را بر شانه من گذاشته بود خر خر می کرد و آب دهانش به روی من می ریخت ولی من

دل نمیامد او را بیدار کنم و آن وضعیت نفرت آور تا مقصد تحمل کردم . یکی از مهم ترین امتیازات سید محمد سعید حبوبی ، ذوق ادبی و فرحه شعری وی بود. شیخ آقا بزرگ تهرانی در این مورد می گوید : با نگاهی گذرا و دقیق به دیوان حبوبی می توان به قوه شعر و جایگاه بلند او در

جهان ادب پی برد. در حادثه جنگ جهانی اول که نیروهای انگلیسی برخی از مناطق کشور عراق را اشغال کردند ، این فقیه فرزانه در صف پیشگامان مبارزه با دشمنان قرار گرفت ، اما در نهایت متفقین به پیروزی رسیدند و تفرقه و تشتت میان مبارزان حاکم شد ، به ناچار به ناصریه برگشت و طولی نکشید که روح بلندش در اثر این ناراحتی به ملکوت اعلی پیوست .